

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 211/09-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. júla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., D., ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 70/2006, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. júna 2009 doručená sťažnosť J. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 70/2006.

Sťažovateľ k sťažnosti pripojil aj žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a vyplnené potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch.

Zo sťažnosti a z jej príloh predložených sťažovateľom vyplýva, že v označenej právnej veci evidovanej okresným súdom dosiaľ nebol od podania návrhu na „náhradu škody“, t. j. od 19. septembra 2006, vykonaný žiaden právne relevantný procesný úkon (nebol určený termín pojednávania a vykonaný žiadny dôkazný prostriedok). Okresný súd prvý úkon urobil až po vyše jednom roku od začatia konania, a to 26. septembra 2007, keď vyzval sťažovateľa na doplnenie návrhu.

Sťažovateľ podal 30. apríla 2009 aj sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní, ktorú predsedníčka okresného súdu uznala ako dôvodnú.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh zistil, že sťažovateľ 5. mája 2009 doručil predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní, na ktorú mu odpovedala vyjadrením sp. zn. Spr. 2089/09 z 15. mája 2009. V tomto podaní okrem iného uviedla:

«Zo spisového materiálu sp. zn. 22 C 70/2006 som zistila, že v predmetnej veci boli uskutočnené tieto procesné úkony:

Dňa 19. 09. 2006 bol tunajšiemu súdu doručený návrh na začatie, konania v právnej veci navrhovateľa: J. B. proti odporcovi: O., s. r. o. Dňa 23. 10. 2006 bol predmetný spis predložený vyššiemu súdnemu úradníkovi. Dňa 26. 07. 2007 súd uznesením, č. k. 22 C

70/2006-13 vyzval navrhovateľa na doplnenie návrhu na začatie konania. Dňa 19. 10. 2007 doručené vyjadrenie navrhovateľa.

S poukazom na jednotlivé úkony vykonané v predmetnom konaní musím konštatovať, že predmetné konanie je poznačené prieťahmi, ktoré boli spôsobené predovšetkým vysokým nápadom vecí v oddelení vyššieho súdneho úradníka, zákonného sudcu ako aj nedostatočným personálnym obsadením sudcov na civilnom úseku tunajšieho súdu. Vzhľadom na vysoký nápad v oddelení „22 C“ a pretrvávajúci veľký počet nevybavených vecí v oddelení 22 C sa jednotlivé časové úseky medzi úkonmi sudkyne a vyšších súdnych úradníkov predĺžili.

Vzhľadom na vyššie uvedené môžem konštatovať, že vznikol objektívny prieťah v predmetnom konaní, preto som vyhodnotila Vašu sťažnosť za dôvodnú a zároveň mi dovoľte, aby som sa Vám za spôsobený prieťah v mene súdu ospravedlnila. Subjektívne zavinenie zákonného sudcu, vyššieho súdneho úradníka, ako zamestnancov súdu, zistené nebolo. Zároveň Vám oznamujem, že som vyzvala zákonného sudcu a vyššieho súdneho úradníka, aby neodkladne prijali opatrenia na odstránenie vzniknutého stavu. Vybavenie veci budem priebežne sledovať tak, aby k zbytočným prieťahom v konaní so strany súdu nedochádzalo.»

Na základe týchto zistení ústavný súd dospel k názoru, že hoci sťažovateľ podal predtým, ako sa obrátil na ústavný súd (22. júna 2009), sťažnosť na prieťahy v konaní (v máji 2009), takéto využitie právneho prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažovateľom aj so zreteľom na to, že odpoveď na jeho sťažnosť mu bola doručená iba koncom mája 2009, nepredstavuje dostatočný časový priestor na poskytnutie možnosti napadnutému všeobecnému súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený jeho nečinnosťou. Okresný súd navyše vo svojom vyjadrení ubezpečil sťažovateľa, že vec bude naďalej sledovať, aby už k zbytočným prieťahom nedochádzalo.

Vychádzajúc z uvedeného, ako aj zo svojej rozhodovacej činnosti ústavný súd zastáva názor, že podanie predmetnej sťažnosti bolo v danom prípade zo strany sťažovateľa iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predsedníčka okresného súdu dostala primeranú lehotu na prijatie

opatrení proti zbytočným priet'ahom v napadnutom konaní (m. m. IV. ÚS 278/04, IV. ÚS 74/05, IV. ÚS 48/06).

V prípade, že okresný súd bude vo veci nečinný, s'ťažovateľovi nebráni žiadna skutočnosť, aby sa s prípadnými priet'ahmi v konaní pred okresným súdom obrátil na ústavný súd.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na odmietnutie s'ťažnosti bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších nárokoch uplatnených s'ťažovateľom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. júla 2009